

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Martinem Láníčkem ve věci

žalobce: **M. M.**
zastoupený Mgr. Alicjou Adamusovou Rzymanovou, advokátkou
sídlem Kirovova 1430/11, 734 01 Karviná

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 14. prosince 2021, ve věci invalidního důchodu

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovené zástupkyni žalobce Mgr. Alicji Adamusové Rzymanové, advokátce se sídlem v Karvině, Kirovova 1430/11, se **přiznává** odměna za zastupování žalobce a náhrada hotových výdajů v celkové výši 10 212 Kč, která bude zástupkyni žalobce vyplacena do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- IV. České republice se právo na náhradu nákladů řízení **nepřiznává**.

Odůvodnění:

1. Žalovaná rozhodnutím identifikovaným v záhlaví tohoto rozsudku (dle též „napadené rozhodnutí“) zamítla námitky žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí ze dne 23. 9. 2021, kterým byla zamítnuta žádost žalobce o invalidní důchod pro nesplnění podmínek podle § 38 zákona číslo 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále též „zákon o důchodovém pojištění“). Napadené rozhodnutí se opírá o posudkové závěry, podle kterých není žalobce invalidní.
2. Proti napadenému rozhodnutí podal žalobce včasnou žalobu, ve které navrhoval zrušení obou rozhodnutí. V žalobě namítal, že jeho zdravotní stav nebyl přezkoumán s náležitou péčí a způsobem, který nevzbuzuje pochybnosti, což vyplývá z rozdílnosti závěrů dvou posudkových lékařů. Žalobce poukázal na to, že zatímco v prvním případě lékař posuzoval parestézii prstů zejména levé horní končetiny a tuto hodnotil mírou poklesu pracovní schopnosti 30 %, tak ve druhém případě zohledňuje posuzující lékař postižení obou horních končetin plus další zdravotní postižení, které hodnotí poklesem pracovní schopnosti na 20 %, navýšených o dalších 10 %. Žalobce již v námitkovém řízení uváděl, že v rukou nic neudrží, po celý den mu ruka mravenčí, na levé straně nevydrží ležet, v noci trpí bolestmi kyčle, což jej v noci budí, noha se mu podlamuje při chůzi. Dále trpí diabetem 2. stupně, užívá léky proti bolesti a na spaní, trpí rovněž hypertenzí. Na závěr žalobce dodal, že od roku 1988 pracoval jako mechanik pro opravy kolejových vozidel a při svařování musel dodržet postup tak, aby svár byl celistvý, takže svařoval nepřetržitě i 10 minut s těžkým nářadím v ruce a ke konci svařování si již musel vypomáhat druhou rukou. Žalobce vyjádřil přesvědčení, že z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu dochází k poklesu jeho pracovní schopnosti v míře, která zakládá invaliditu alespoň prvního stupně.
3. Žalovaná ve vyjádření k žalobě zdůraznila, že nikterak neznevažuje žalobcem pocítovaná omezení, ovšem coby klíčové hledisko tu musí vždy figurovat negativní dopad dokládaného funkčního deficitu do profesní sféry jedince. Podle žalované se posudkový lékař zabýval všemi namítanými skutečnostmi, přičemž zúročil také aktuální nálezy ze září, října a listopadu loňského roku (diabetologie, neurologie, ortopedie) a klasifikovanou rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce ostatně nijak nezpochybnil. Názorová pluralita podle žalované ještě nezakládá nepřezkoumatelnost rozhodnutí, přičemž odlišný náhled posudek zcela srozumitelně a určitě zohlednil.
4. Krajský soud v Ostravě přezkoumal u ústního jednání napadené rozhodnutí v souladu s § 75 odst. 1 a 2 zákona číslo 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) a dospěl k závěru, že žaloba důvodná není.
5. Předmětem soudního přezkumu je správní rozhodnutí, kterým nebylo vyhověno námitkám žalobce proti rozhodnutí o nepřiznání invalidního důchodu.
6. Rozhodující skutkové okolnosti zjišťoval krajský soud předně ze správního (zejména dávkového) spisu. Podává se z něj, že žalobce uplatnil nárok na invalidní důchod dne 7. 7. 2021 a podle posudkového závěru lékařky OSSZ Ostrava ze dne 20. 8. 2021 se v jeho

případě jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je syndrom karpálního tunelu vlevo až středně těžkého stupně, verifikovaný EMG vyšetřením s tím, že při EMG vyšetření ze dne 28. 3. 2019 byla zjištěna středně těžká senziomotorická neuropatie, zhoršující se při pracovní činnosti. Uvedené zdravotní postižení podřadila posudková lékařka pod postižení uvedené v kapitole XIII, oddílu C, položce 4b přílohy vyhlášky číslo 359/2009 Sb. (v textu rozsudku též „vyhláška o posuzování invalidity“) a míru poklesu pracovní schopnosti určila na 30 %, kterou již dále nenavyšovala. Žalovaná rozhodnutím ze dne 23. 9. 2021 zamítla s odkazem na výše uvedený posudek žádost žalobce o přiznání invalidního důchodu pro nesplnění podmínek podle § 38 zákona o důchodovém pojištění. Žalobce podal proti rozhodnutí námitky, ve kterých zdůraznil, že u dráhy pracoval 29 let, z toho důvodu má postižené levé rameno, levou kyčel a karpální tunely, k čemuž dokládal nové zprávy. Zdůraznil, že v ruce nic neudrží, po celý den mu ruka mravenčí, na levé straně nevydrží ležet, v noci jej bolest kyčle budí, noha se mu při chůzi podlamuje, trpí diabetem 2. stupně, bere léky od bolesti, na spaní, má vysoký tlak. Pro účely námitkového řízení byl zdravotní stav žalobce posouzen lékařem žalované a podle jeho posudku ze dne 6. 12. 2021 je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce syndrom karpálního tunelu středně těžkého stupně. Zdravotní stav v období uvedeném v podkladových dokumentech se podle posudkového lékaře ke dni posouzení v námitkovém řízení výrazně nezměnil a je možné jej považovat za stabilizovaný na stávající úrovni. Stav odpovídá položce 4d a nikoliv položce 4e, nejde o středně těžkou poruchu funkce rukou. Míru poklesu pracovní schopnosti (20 %) určenou podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce navýšil posudkový lékař podle § 3 odst. 1 vyhlášky o posuzování invalidity vzhledem k dalšímu postižení o 10 procentních bodů na 30 %. Následně rozhodla žalovaná napadeným rozhodnutím, jak shora uvedeno.

7. Krajský soud nejprve doplnil dokazování o posouzení zdravotního stavu žalobce příslušnou posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí (PK MPSV) v Ostravě, která v posudku ze dne 4. 5. 2022 konstatovala, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce ke dni vydání napadeného rozhodnutí byla artróza levého kyčelního kloubu, kterou klasifikovala podle kapitoly XIII, oddílu A, položky 1b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, s mírou poklesu pracovní schopnosti 30 %. Konkrétní určení míry poklesu pracovní schopnosti v rámci stanoveného rozpětí (20 % až 35 %) odůvodnila tím, že pravá kyčel není významněji postižena, artróza dosahuje pouze 2. stupně, její hybnost není omezena, jedná se o postižení pouze jednoho nosného kloubu dolních končetin. O významnější postižení levého ramenního kloubu se nejedná, žalobce je schopen pracovat pod úrovní ramen, stav lze řešit artroskopickým zákrokem. K ostatním zdravotním postižením žalobce posudková komise uvedla, že se v případě karpálních tunelů nejedná o středně těžké postižení vlevo a lehké vpravo, podle EMG vyšetření ze dne 13. 4. 2022 se jedná pouze o lehký syndrom karpálního tunelu vlevo, vpravo je nález v normě, bez terapie došlo ke zlepšení oboustranně, z čehož vyplývá, že původní EMG nález z roku 2021 nebyl dlouhodobě nepříznivý - netrval déle než 1 rok. Posudková komise uzavřela, že hodnotí rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce odlišně oproti posudkovým lékařům žalované a OSSZ, a to vzhledem ke zlepšení syndromu karpálních tunelů oboustranně. V doplňku ze dne 29. 6. 2022 ostravská PK MPSV uvedla, že středně těžký syndrom karpálního tunelu byl poprvé prokázán v roce 2019, posuzovaný byl dočasně práce neschopen od 16. 6. 2020

do 30. 6. 2021, EMG nález se zlepšil, dne 13. 4. 2022 byl prokázán normální nález na distálních nervech pravé horní končetiny a možnost syndromu karpálního tunelu vlevo lehkého stupně. Dále uvedla, že není důvod stanovit horní hranici poklesu pracovní schopnosti, nejedná se o funkčně významné poškození dvou a více nosných kloubů dolních končetin, neuropatie středního nervu levé horní končetiny je pouze lehkého stupně. Podle pracovní rekomandace není žalobce schopen pracovat jako svářeč, ale je schopen pracovat s využitím rekvalifikace a praxe např. jako obsluha strojních zařízení převážně vsedě, ev. s předcházením s dříve uvedenými omezeními, je schopen rekvalifikace zaučením.

8. K námitkám žalobce (zaměřeným zejména na rozdílné posudkové závěry ohledně rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu) nechal krajský soud zpracovat srovnávací posudek PK MPSV v Hradci Králové, která v posudku ze dne 11. 11. 2022 uvedla, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti jsou degenerativní změny kyčelních kloubů s funkčně středně těžkým poškozením levého kyčelního kloubu. Posudková komise podřadila zjištěné „rozhodující“ zdravotní poškození ve shodě s ostravskou komisí pod kapitolu XIII, oddíl A, položku 1b a míru poklesu pracovní schopnosti určila také na 30%. Konkrétní procentní míru poklesu pracovní schopnosti stanovila královehradecká posudková komise vzhledem k charakteru a průběhu základního onemocnění s přihlédnutím k ostatním objektivně doloženým obtížím u žalobce pracujícího v dělnických profesích. Při tomto zdravotním poškození je žalobce schopen vykonávat výdělečnou činnost jen s podstatně nižšími nároky na tělesné schopnosti, v podstatně menším rozsahu a intenzitě. Ostatní zdravotní poškození uvedené v diagnostickém souhrnu (včetně diabetu mellitu 2 typu a poškození levého ramenního kloubu) nedosahují podle posudkové komise tíže, která by z posudkově medicínského hlediska byla dle daných posudkových kritérií funkčně významná a zakládala možnost hodnocení jejich dopadu jako odpovídající nějakému stupni invalidity. K těmto zdravotním obtížím a pracovní kvalifikaci posudková komise přihlížela volbou dané míry poklesu pracovní schopnosti. Posudková komise se dále vyjádřila k aktuálnímu ortopedickému nálezu ze dne 15. 9. 2022, podle kterého přes klidový režim dochází ke zhoršení degenerativních změn na obou kyčelních kloubech, kdy již na RTG snímku z června 2022 jsou popisované nekrotické změny hlavic kostí stehenních. Toto by však bylo předmětem hodnocení v rámci nové žádosti.
9. Krajský soud doplnil dokazování lékařskou zprávou MUDr. D. H. B. (DHB Medikpraktik s. r. o.) ze dne 27. 6. 2022, ze které zjistil, že žalobce není podle lékařky schopen pracovat v chladu, předklonu, při větší fyzické zátěži, nesmí být vibrace vyšší kategorie, nesmí být delší stání, bez nočních, na zkrácený úvazek.
10. Další dokazování již krajský soud neprováděl. Ostatní lékařské zprávy předložené v průběhu řízení žalobcem byly postupovány k posouzení posudkovým komisím a stejně tak nepovažoval krajský soud za potřebné vyslýchat žalobce, neboť předmětem sporu nebyly skutkové okolnosti, které by mohl žalobce prokázat svým účastnickým výsledkem, ale odborné posouzení jeho zdravotních obtíží podle lékařských zpráv (v případě ostravské posudkové komise také na základě vyšetření žalobce členem komise - ortopedem). S ohledem na přesvědčivost závěrů posudkových komisí, ke kterým se krajský soud vyjádří níže, již krajský soud nepovažoval za potřebné nechat zdravotní stav žalobce posoudit ještě

další posudkovou komisí. Důvodem pro takový postup nebyla ani lékařská zpráva ze dne 27. 6. 2022, kterou sice ani jedna posudková komise neměla k dispozici (žalobce ji předložil až na posledním jednání soudu dne 12. 12. 2022), ale kromě toho, že tato zpráva je z doby více než půl roku po rozhodném datu, ke kterému soud napadené rozhodnutí v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s. přezkoumává (jak bude uvedeno níže, tak změna posudkových závěrů pro dobu po vydání napadeného rozhodnutí není vyloučena), tak jak správně namítla pověřená zaměstnankyně žalované, PK MPSV měla k dispozici zprávu MUDr. D. H. B. ze dne 25. 10. 2021, která je časově mnohem bližší datu vydání napadeného rozhodnutí.

11. Podle § 38 písm. a) zákona o důchodovém pojištění má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.
12. Podle § 39 odst. 1 téhož zákona je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.
13. Ze zákonných podmínek stanovených pro nárok na invalidní důchod byl v přezkoumávaném správním a navazujícím soudním řízení veden spor výhradně ohledně invalidity žalobce. Závěr o invaliditě žadatele o invalidní důchod je vázán na posouzení jeho zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, což je věcí odborně medicínskou, k níž nemá soud potřebné odborné znalosti, a proto vychází z posudků subjektů, které těmito odbornými znalostmi disponují. Pro účely správního řízení jsou těmito subjekty ze zákona okresní správa sociálního zabezpečení a žalovaná (§ 8 odst. 1 a 9 zákona číslo 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení) a pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost fyzických osob podle § 4 odst. 2 téhož zákona Ministerstvo práce a sociálních věcí, které za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Jednotlivé posudky, včetně posudku PK MPSV doplněného pro účely soudního řízení, pak správní soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá právě posudek PK MPSV zpravidla důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna. Z posudku musí být zřejmé, že zdravotní stav byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace i s přihlédnutím ke všem tvrzeným obtížím, aby nevznikly pochybnosti o úplnosti a správnosti diagnózy. Samotný posudkový závěr o míře poklesu pracovní schopnosti přitom musí vycházet z pravidel nastavených vyhláškou o posuzování invalidity a její přílohy. Podstatné v tomto směru je, zda zdravotní postižení posuzovaného je (jsou) takové povahy, že se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav a pokud ano, které zdravotní postižení bylo vzato za jeho rozhodující příčinu. Toto zdravotní postižení pak posudkový lékař (komise) podřadí pod příslušnou položku přílohy k uvedené vyhlášce a stanoví míru poklesu pracovní schopnosti v rámci zde stanoveného rozpětí, případně zváží možnosti snížení či zvýšení hranic stanoveného rozpětí podle § 3 a § 4 předmětné vyhlášky. Budiž přitom zdůrazněno, že posouzení podřazení zdravotního

stavu žadatele pod korespondující ustanovení vyhlášky (její přílohy), tzn. zhodnocení zdravotního stavu, určení rozhodujícího zdravotního postižení a přepočet procentní míry poklesu pracovní schopnosti, soud neprovádí, protože jde právě o ten typ odborné úvahy, již soud, který nedisponuje potřebnými znalostmi z oboru posudkového lékařství, nečiní sám, ale vychází z důkazu posudkem příslušné posudkové komise, ledaže by se jednalo o zcela evidentní, i laikovi zřejmou vadu (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 5. 2013 č. j. 6 Ads 11/2013-20 nebo ze dne 12. 6. 2014 č. j. 9 Ads 9/2014-23).

14. Žalobce v soudním a přezkoumávaném správním řízení tvrdil potíže rukou (syndrom karpálního tunelu), problémy s kyčelním kloubem, diabetes a hypertenzi. Z posudků vyhotovených v soudním řízení je zřejmé, že obě posudkové komise vzaly veškerá tato postižení v úvahu. V této souvislosti považuje krajský soud za potřebné připomenout a zdůraznit, že vyhláška o posuzování invalidity nastavuje pravidlo, podle kterého se v případě více zdravotních postižení procentní body vyjadřující míru poklesu pracovní schopnosti u jednotlivých zdravotních potíží nesčítají, ale výsledná míra poklesu pracovní schopnosti se v případě zjištění dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu u posuzovaného určí podle zdravotního postižení, které je jeho rozhodující příčinou (má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti posuzovaného) a ostatní zdravotní postižení lze zohlednit jednak v rámci rozpětí stanoveného touto vyhláškou pro rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, případně navýšením jeho horní hranice maximálně o 10 procentních bodů (§ 2 odst. 3 a § 3 vyhlášky o posuzování invalidity).
15. Jak se podává z obou komisionálních posudků, tak posudkové komise vycházely ze žalobcem tvrzených zdravotních potíží (viz diagnostické souhrny) a obě komise srozumitelně vysvětlily, proč za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce považují právě artrózu kyčelních kloubů. Stejně tak vysvětlily, proč za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce nelze považovat syndrom karpálních tunelů, a to mimo jiné s ohledem na kontrolní vyšetření EMG ze dne 13. 4. 2022 (viz strana 8 posudku královehradecké posudkové komise). Krajskému soudu se uvedené posouzení nejeví jako zjevně nesprávné. V situaci, kdy pod příslušnou položkou přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity je uvedeno středně těžké postižení s funkčně významným postižením dvou a více velkých (nosných) kloubů nebo s funkčně významným omezením většiny malých kloubů rukou nebo nohou, jeví se krajskému soudu jako dostatečně odůvodněná také konečná míra poklesu pracovní schopnosti určená posudkovými komisemi (žalobce má podle posudkového závěru středně těžké postižení jednoho nosného kloubu a lehké funkční postižení druhého, proto není důvod stanovit míru poklesu pracovní schopnosti na horní hranici). Nelze navíc přehlédnout, že posudky PK MPSV Ostrava i PK MPSV Hradec Králové jsou ve stěžejních závěrech totožné. PK MPSV v Hradci Králové sice připustila zhoršení degenerativních změn na obou kyčelních kloubech, toto zhoršení však opřela o zprávy z doby po vydání napadeného rozhodnutí (červen a zejména září 2022) a nelze jej proto zohlednit v tomto řízení (soud podle § 75 odst. 1 s. ř. s. přezkoumává napadené rozhodnutí podle stavu ke dni jeho vydání), ale až v případném novém.
16. Ze všech shora uvedených důvodů krajský soud uzavírá, že v soudním řízení byl potvrzen závěr žalované, že žalobce invalidní není (resp. nebyl v posuzované době ke dni vydání

napadeného rozhodnutí), a nesplňoval proto zákonnou podmínku uvedenou v § 38 zákona o důchodovém pojištění pro přiznání invalidního důchodu. Krajský soud proto žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.

17. Právo na náhradu nákladů řízení nebylo možné přiznat žádnému z účastníků, protože v řízení neúspěšný žalobce právo na náhradu nákladů řízení podle § 60 odst. 1 s. ř. s. nemá a žalované jej v tomto typu řízení nelze přiznat podle § 60 odst. 2 s. ř. s.
18. Žalobci byla usnesením krajského soudu ze dne 17. 2. 2022 ustanovena zástupkyně z řad advokátů, jejíž odměnu a hotové výdaje hradí podle § 35 odst. 10 s. ř. s. stát; postupuje se přitom podle vyhlášky číslo 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“). Krajský soud přiznal ustanovené zástupkyni odměnu za zastupování žalobce, a to za 6 úkonů právní služby (první porada s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení, vyjádření ke dvěma posudkům PK MPSV a účast u soudních jednání konaných 30. 5. 2022, 12. 9. 2022 a 12. 12. 2022) po 1 000 Kč podle § 9 odst. 2 a § 7 bodu 3 advokátního tarifu, dále paušální náhradu hotových výdajů za uvedené úkony ve výši 1 800 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu, náhradu za ztrátu času v souvislosti s cestami k uvedeným jednáním z Karviné do Ostravy a zpět v rozsahu 4 půlhodin za 1 jednání po 100 Kč za 1 půlhodinu podle § 14 odst. 1 písm. a) a odst. 3 advokátního tarifu (celkem 1 200 Kč) a náhradu cestovních výdajů v celkové výši 1 212 Kč [vždy za ujetí 50 km v souvislosti s 1 jednáním vozidlem s kombinovanou spotřebou 7,6 litrů BA95 na 100 km při cenách dle vyhlášky číslo 511/2021 Sb. (44,50 Kč za 1 litr BA95 a sazba základní náhrady 4,70 Kč za 1 km)]. Odměna a náhrada hotových výdajů v celkové výši 10 212 Kč budou zástupkyni žalobce vyplaceny z rozpočtových prostředků krajského soudu do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
19. V posledním výroku rozhodl krajský soud, že Česká republika právo na náhradu nákladů řízení nemá, protože žalobce splňuje předpoklady pro osvobození od soudních poplatků (viz usnesení o ustanovení zástupce ze dne 17. 2. 2022) a žalovaná byla v řízení úspěšná, proto ani jednomu nelze podle § 60 odst. 4 s. ř. s. uložit povinnost k náhradě nákladů řízení placených státem.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 12. prosince 2022

JUDr. Martin Láníček
samosoudce